

NR
3
2012

INFORMATOR KATOLICKI

Rok Wiary:
Przyjmij!
Przełącz dalej!

s. 3

Prawa i obowiązki
pracowników
w Norwegii

s. 13

Siła
w różnorodności

s. 16

«Ogłosiłem Rok Wiary, aby przypomnieć nauczanie Soboru Watykańskiego II i aby łatwiej było prowadzić dzieło nowej ewangelizacji» - powiedział Benedykt XVI w rozważaniach przed modlitwą Anioł Pański 16 października 2011 r. w Watykanie.

Możemy się zastanawiać po co nam Rok Wiary? Czyż o wiarę nie należy dbać każdego dnia, a nie jedynie przy szczególnych okazjach? Z całą pewnością tak. Jest też prawdą, że potrzebujemy świąt, rocznic, jubileuszy i wspomnień, aby na nowo ożywić to, o czym powinniśmy pamiętać na codzien. Taka jest natura ludzka.

Pierwszy powód świętowania Roku Wiary podaje sam Benedykt XVI w liście apostolskim *Porta fidei*, zapowiadającym jego ogłoszenie: «Misja Kościoła, podobnie jak Chrystusa, to zasadniczo mówienie o Bogu, przypominanie o Jego najwyższej władzy, uświadamianie wszystkim, zwłaszcza chrześcijanom, którzy zagubili własną tożsamość, prawa Boga do tego, co do Niego należy, czyli do naszego życia».

Głównym zamierzeniem jest więc odzyskanie radości wiary i przekazywanie jej w nowy sposób, aby nie dopuścić do faktu jej zagubienia w naszym życiu. Ojciec Święty zachęca nas do ponownego i autentycznego nawrócenia do Chrystusa.

Dzień rozpoczęcia Roku Wiary to także 20. rocznica opublikowania Katechizmu Kościoła Katolickiego. Każdy z nas, wierzących, powinien również wyrazić wspólne zobowiązanie do ponownego odkrycia i studium podstawowych treści wiary, które znajdują się w Katechizmie Kościoła Katolickiego. Katechizm ma być też prawdziwym narzędziem wspierania w wierze, zwłaszcza dla tych, którzy troszczą się o wychowanie chrześcijan.

Ks. bp Bern Eidsvig zachęca wszystkich diecezjan do włączenia się we wspólne świętowanie Roku Wiary w parafiach, zapraszając jednocześnie do wzięcia udziału w uroczystej Mszy św. w katedrze św. Olafa w Oslo, 11. października 2012 o godz. 18:00.

Rok Wiary rozpocznie się 11 października 2012 roku, w 50-tą rocznicę otwarcia obrad Soboru Watykańskiego II. Rozpoczęcie Roku Wiary zbiega się bowiem z upamiętnieniem w całym Kościele powszechnym dwóch wielkich wydarzeń, które ukształtowały oblicze Kościoła naszych dni: pięćdziesiątą rocznicą otwarcia Soboru Watykańskiego II, który zwołał błogosławiony Jan XXIII (11 października 1962 r.), i 20. rocznicą ogłoszenia Katechizmu Kościoła Katolickiego, ofiarowanego Kościołowi przez błogosławionego Jana Pawła II (11 października 1992 r.).

Zakończenie Roku Wiary przewidziane jest w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, 24 listopada 2013 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy na 2012 rok

Wrzesień

Ogólna: Aby postępowanie polityków cechowały zawsze uczciwość, prawość i umiłowanie prawdy.

Misyjna: Aby we wspólnotach chrześcijańskich wzrastała gotowość do ofiarowania misjonarzy, kapłanów i wiernych świeckich, a także konkretnych zasobów Kościołom uboższym.

Październik

Ogólna: O rozwój i postępy nowej ewangelizacji w krajach od wieków chrześcijańskich.

Misyjna: Aby obchody Światowego Dnia Misyjnego były okazją do odnowy zaangażowania w dzieło ewangelizacji.

Listopad

Ogólna: Aby biskupi, kapłani i wszyscy studzy Ewangelii dawali odważne świadectwo wierności ukrzyżowanemu i zmartwychwstałemu Panu.

Misyjna: Aby Kościół pielgrzymujący na ziemi był promiennym światłem narodów.

Informator Katolicki

ik@katolsk.no

Wydawca:

Oslo katolske bispedømme
Akersveien 5
0177 Oslo
tel.: 23 21 95 00
faks: 23 21 95 01

Redaktor:

Karol Michalczuk
Akersveien 5
0177 Oslo

Redakcja:

Nasjonalsjelesorgen

Druk:

JMS Mediasystem
Nakład: 21.500 egz.

Wydanie zamknięte: 27.08

Następne wydanie: 07.12

Termin nadsyłania materiałów: 02.11

Zdjęcie na okładce: Eirik Martinsen

Rok Wiary: Przyjmij! Przekaż dalej!

>> Kristine Dingstad

Wszystkie kościoły na całym świecie zostały zachęcone przez Ojca Świętego do podkreślenia obchodów Roku Wiary. Kongregacja Nauki Wiary opublikowała notatkę z zaleceniami duszpasterskimi skierowanymi do całej struktury Kościoła – począwszy od Watykanu, Episkopatu, biskupstw, parafii, zakonów, organizacji, ruchów, wspólnot i instytucji kościelnych. Watykan niedawno opublikował swój oficjalny program, który można przeczytać odwiedzając oficjalną stronę internetową Roku Wiary, www.annusfidei.va. W jaki sposób ten rok obchodzony będzie w krajach skandynawskich i w Norwegii?

Konferencja Episkopatu krajów skandynawskich – refleksja na temat Credo

Podczas swojego spotkania w Magleås (Dania) wiosną tego roku, biskupi krajów skandynawskich wyszli z inicjatywą, że co miesiąc będą kierowali do wiernych refleksję na temat Credo (Apostolski symbol wiary). Każdy z biskupów będzie kolejno zwracać się do nas ze swoimi przemyśleniami na temat jednej z części Wierzę w Boga. Pierwszym z nich będzie przewodniczący Konferencji Episkopatu, biskup Sztokholmu, Anders Arborelius. Kolejne refleksje będą na bieżąco publikowane na stronach katolickich w internecie i wszyscy są zaproszeni do zapoznania się z nimi. Biskupi zalecają również otwarcie i zakończenie Roku Wiary uroczystą Mszą świętą w katedrach, jak również skierowanie przez każdego z biskupów krótkiego listu duszpasterskiego do swoich parafian.

Diecezja Oslo – Przyjmij i przekaz dalej

Rok Wiary będzie obchodzony w Diecezji w Oslo pod hasłem "Przyjmij! Przekaż Dalej!". Jest to zaproszenie do ponowne-

go przyjęcia – odnowy – i przekazania dalej łaski wiary.

Przy Kurii Diecezjalnej powstała grupa robocza, składająca się m.in. z reprezentantów duchowieństwa, duszpasterstw narodowych, sióstr zakonnych, Rady Duszpasterskiej, NUK i innych instytucji diecezjalnych, mająca na celu zainspirowanie do tego, aby na swój sposób, lecz zgodnie z watykańskimi wytycznymi, przygotować Diecezję do uczczenia tego ważnego roku w Kościele. Grupa ta poinformowała proboszczów oraz rady parafialne o planowanych wydarzeniach, dając listę propozycji i wskazówek odnośnie obchodów Roku Wiary w poszczególnych parafiach naszej diecezji.

„Zachęcam wszystkich duszpasterzy i parafie do włączenia się we wspólne świętowanie tego roku.” Pisze biskup Bernt w liście skierowanym do rad parafialnych i księży.

„Nie chodzi o konieczność inicjowania zupełnie nowych działań, ale o zwrócenie uwagi na już istniejące. Parafie same najlepiej znają swoje potrzeby i możliwości. Niemniej jednak, diecezja ze swojej strony przygotowuje materiały, pomoce i plany kluczowych wydarzeń, które można wykonać do przeprowadzenia uroczystości w parafiach.”

Poniżej znajduje się wstępna lista inicjatyw ze strony diecezji:

Biskup Bernt Eidsvig zachęca do wspólnego rozpoczęcia świętowania Roku Wiary uroczystą Mszą św. w katedrze św. Olafa w Oslo, 11 października 2012 o godz. 18:00. W związku z rozpoczęciem Roku Wiary, biskup Bernt skieruje do nas krótki list pasterski „Przyjmij! Przekaż dalej!”.

Centrum Katechetyczne przygotowuje specjalne materiały pomocnicze dla katechetów, których można będzie użyć podczas zajęć katechetycznych z dziećmi i młodzieżą – zapraszamy do odwiedzenia strony: www.katekese.no. Centrum Katechetyczne podczas Roku Wiary przygotowuje ofertę edukacyjną umożliwiającą zdobycie formalnego wykształcenia katechetycznego (z systemem punktowym ECTS) przy współpracy z Det teologiske menighetsfakultet w Oslo.

Centrum Informacyjne utworzyło specjalną stronę internetową - troensar.katolsk.no - gdzie zebrane są wszystkie materiały związane z Rokiem Wiary. Papież zachęca wierzących do pogłębienia wiedzy na temat Katechizmu Kościoła Katolickiego. Zapraszamy do wzięcia udziału w akcji „Przeczytaj Katechizm w rok” – zobacz na s. 5. Powstanie również aplikacja dla telefonów komórkowych i tabletów PC z codziennymi czytaniem mszalnymi, opisem postaci świętych, modlitewnik, a także opcja „znajdź najbliższy kościół katolicki” itp. Przygotowana zostanie również lista specjalnych intencji modlitewnych na czas Roku Wiary.

Wydawnictwo św. Olafa przygotowało do druku norweską wersję Katechizmu dla młodych – YOUCAT. Watykańska Kongregacja Nauki Wiary zachęca do ponownej publikacji dokumentów Soboru Watykańskiego II. Dlatego Wydawnictwo opublikuje zbiór dokumentów soborowych w formie elektronicznej (e-book). Nakład Katechizmu Kościoła Katolickiego w jez. norweskim został wyczerpany. Dlatego też rozpoczyna się prace nad jego nowym wydaniem. Zawierać ono będzie poprawki, które zostały naniesione już po opublikowaniu norweskiego wydania.

Norges Unge Katolikker położą szczególny nacisk na promocję i rozpowszechnienie YOUCAT wśród młodych katolików. Oprócz tego utworzono specjalną grupę, która ma za zadanie przybliżenie treści znajdujących się w Katechizmie dla młodych.

Akademia Katolicka (Katolsk Akademi) zorganizuje kurs wprowadzający w dokumenty II Soboru Watykańskiego, w którym lektura dokumentów soborowych będzie zarówno odnowieniem i pogłębieniem naszej wiary. Kurs odbędzie się jesienią 2012 i wiosną 2013 roku – bliższe informacje zostaną umieszczone na www.katolsk.no.

Pod hasłem: „*Aby świat uwierzył*” rozpoczniemy w parafiach naszej diecezji **Dni ewangelizacji**. Na chwilę obecną zaplanowane są następujące daty: Larvik 27-30 września, Tønsberg 8 - 11 listopada, Oslo (St. Olav) 24 - 27 styczeń 2013 i Lillehammer 14 -17 marzec 2013.

Diecezjalna Rada Duszpasterska zajmie się tematem Roku Wiary podczas swojego jesiennego spotkania.

Rada Kapłańska podejmie tematykę Roku Wiary zgodnie z wytycznymi Kongregacji Nauki Wiary, podczas swojego jesiennego spotkania.

Youcat - katechizm dla młodych

Rok Wiary: Przeczytaj Katechizm w rok

W ciągu Roku Wiary jesteśmy zachęteni przez papieża m.in. do studiowania Katechizmu Kościoła Katolickiego, który będzie obchodził 20-tą rocznicę wydania.

Wielu z nas używa go jedynie jako punkt odniesienia, encyklopedię. Książka jest duża i gruba, a tym samym trudna do przeczytania od deski do deski.

Celem tego planu jest pomoc w przeczytaniu całego katechizmu, a nie studiowaniu go. Głębsze studium treści Katechizmu jest również polecane, ale może po wcześniejszym przeczytaniu całej książki?

Plan czytania podzielony jest na 52 tygodnie, od poniedziałku do niedzieli. Dlatego można rozpocząć czytanie w dowolny poniedziałek w ciągu roku. Paragrafy do przeczytania w ciągu dnia

podano w poszczególnych ramkach tabeli. Trzy pierwsze dni czytania obejmują Wstęp do Katechizmu (1-25). We czwartek rozpoczynamy czytanie od cz. I (Wyznanie wiary), w piątek część II (Celebracja misterium chrześcijańskiego), w sobotę część III (Życie w Chrystusie) i w niedzielę część IV (Modlitwa chrześcijańska). Tak więc pod koniec pierwszego tygodnia będziemy mieli krótkie fragmenty każdej z głównych części Katechizmu.

Ideą przewodnią jest podtrzymywanie motywacji dzięki niewgłębianiu się za mocno w jeden temat za jednym razem.

Średnio czytamy siedem paragrafów dziennie. Gdy paragrafy są krótsze, czytamy ich więcej, a gdy są dłuższe - czytamy mniej. W większości dni kończymy czytanie w miejscu zakończenia paragrafu.

Po roku czasu dochodzimy do 2865 paragrafu w Katechizmie. Plan czytania znajdziesz na następnej stronie a także w internecie na: www.katolsk.no lub www.troensar.katolsk.no. Ponadto, po uprzednim zarejestrowaniu się w internecie, można otrzymywać za pomocą poczty elektronicznej fragmenty do przeczytania (codziennie od 15-go października, tylko w jęz. norweskim.)

Katechizm Kościoła Katolickiego
jest dostępny po polsku
w internecie pod adresem:

www.katechizm.opoka.org.pl

Przeczytaj katechizm w rok - plan czytania

Czytając zaznaczone paragrafy regularnie każdego dnia możesz:

- przeczytać cały Katechizm w ciągu jednego roku
- prawie co tydzień zapoznać się z jedną z czterech głównych części Katechizmu
- zdobyć gruntowną wiedzę na temat katolickiej nauki i wiary
- zbliżyć się do Boga i Jego Kościoła

Wstęp		Cz. I		Cz. II		Cz. III		Cz. IV
Tydzień	Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela	
1	1-10	11-17	18-25	26-35	1066-1072	1691-1698	2558-2565	
2	36-43	44-53	1073-1076	1077-1083	1699-1709	1710-1719	2566-2573	
3	54-61	62-73	1084-1090	1091-1098	1720-1729	1730-1738	2574-2580	
4	74-79	80-87	1099-1107	1108-1112	1739-1748	1749-1761	2581-2586	
5	88-95	96-104	1113-1121	1122-1126	1762-1775	1776-1782	2587-2597	
6	105-114	115-120	1127-1134	1135-1144	1783-1789	1790-1802	2598-2606	
7	121-127	128-133	1145-1152	1153-1158	1803-1809	1810-1816	2607-2615	
8	134-143	144-149	1159-1165	1166-1173	1817-1821	1822-1829	2616-2622	
9	150-155	156-162	1174-1181	1182-1193	1830-1845	1846-1851	2623-2628	
10	163-169	170-175	1194-1203	1204-1211	1852-1855	1856-1864	2629-2636	
11	176-184	185-192	1212-1216	1217-1228	1865-1876	1877-1885	2637-2643	
12	193-199	200-209	1229-1236	1237-1245	1886-1896	1897-1904	2644-2651	
13	210-217	218-227	1246-1255	1256-1261	1905-1912	1913-1927	2652-2658	
14	228-237	238-248	1262-1270	1271-1284	1928-1933	1934-1938	2659-2669	
15	249-256	257-267	1285-1292	1293-1296	1939-1948	1949-1953	2670-2675	
16	268-271	272-278	1297-1301	1302-1311	1954-1960	1961-1964	2676-2682	
17	279-282	283-289	1312-1321	1322-1332	1965-1970	1971-1974	2683-2690	
18	290-294	295-301	1333-1340	1341-1347	1975-1986	1987-1995	2691-2696	
19	302-308	309-314	1348-1355	1356-1361	1996-2005	2006-2011	2697-2704	
20	315-324	325-330	1362-1368	1369-1372	2012-2016	2017-2029	2705-2708	
21	331-336	337-343	1373-1377	1378-1383	2030-2040	2041-2043	2709-2719	
22	344-354	355-361	1384-1390	1391-1396	2044-2051	2052-2055	2720-2728	
23	362-368	369-379	1397-1405	1406-1419	2056-2063	2064-2069	2729-2737	
24	380-385	386-395	396-401	1420-1426	2070-2082	2083-2086	2738-2745	
25	402-406	407-412	413-421	1427-1433	2087-2089	2090-2092	2746-2758	
26	422-429	430-435	436-440	1434-1439	2093-2094	2095-2103	2759-2764	
27	441-445	446-455	456-463	1440-1445	2104-2109	2110-2117	2765-2772	
28	464-469	470-478	479-486	1446-1454	2118-2128	2129-2141	2773-2778	
29	487-493	494-501	502-511	1455-1460	2142-2149	2150-2159	2779-2785	
30	512-518	519-526	527-534	1461-1467	2160-2173	2174-2179	2786-2793	
31	535-540	541-546	547-553	1468-1473	2180-2185	2186-2195	2794-2802	
32	554-560	561-570	571-576	1474-1479	2196-2200	2201-2206	2803-2806	
33	557-582	583-591	592-598	1480-1484	2207-2213	2214-2220	2807-2815	
34	599-605	606-612	613-623	1485-1498	2221-2231	2232-2233	2816-2821	
35	624-630	631-637	638-644	1499-1505	2234-2237	2238-2243	2822-2827	
36	645-650	651-658	659-667	1506-1513	2244-2257	2258-2262	2828-2837	
37	668-677	678-686	687-690	1514-1519	2263-2267	2268-2269	2838-2845	
38	691-701	702-708	709-716	1520-1525	2270-2275	2276-2279	2846-2854	
39	717-726	727-736	737-747	1526-1535	2280-2283	2284-2291	2855-2865	
40	748-757	758-762	763-769	1536-1543	2292-2296	2297-2301	2302-2306	
41	770-773	774-780	781-786	1544-1553	2307-2317	2318-2330	2331-2336	
42	787-795	796-810	811-819	1554-1561	2337-2345	2346-2350	2351-2356	
43	820-829	830-838	839-848	1562-1568	2357-2359	2360-2365	2366-2372	
44	849-856	857-865	866-873	1569-1574	2373-2379	2380-2386	2387-2400	
45	874-879	880-887	888-896	1575-1580	2401-2406	2407-2414	2415-2418	
46	897-903	904-913	914-924	1581-1589	2419-2425	2426-2436	2437-2442	
47	925-930	931-945	946-953	1590-1600	1601-1608	2443-2449	2450-2463	
48	954-962	963-970	971-975	1609-1617	1618-1624	2464-2470	2471-2474	
49	976-987	988-996	997-1004	1625-1632	1633-1637	2475-2487	2488-2499	
50	1005-1011	1012-1019	1020-1029	1638-1645	1646-1654	2500-2513	2514-2527	
51	1030-1037	1038-1041	1042-1047	1655-1666	1667-1673	2528-2540	2541-2547	
52	1048-1050	1051-1060	1061-1065	1674-1683	1684-1690	2548-2550	2551-2557	

Rok Wiary: Przeżyć jako katolik

>> s. Anne Bente Hadland OP

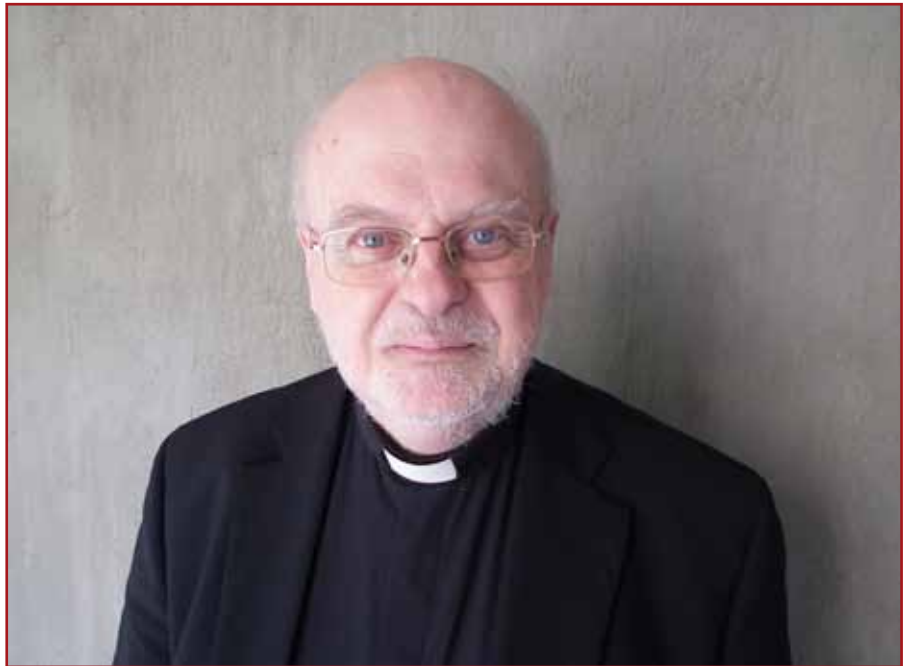
Papież Benedykt XVI ogłosił rozpoczęcie «Roku Wiary» na dzień 11-go października 2012. Potrwa on do uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata w 2013 roku (tj. 24 listopada 2013). Wizją Ojca Świętego jest, aby wszyscy wierzący «na nowo odkryli radość wiary i odnaleźli zapał do jej przekazywania.» Rok Wiary zbiega się z 50-tą rocznicą otwarcia Soboru Watykańskiego II. Jaki jest w zasadzie związek między «Rokiem Wiary» i Soborem? Mielśmy okazję rozmowy na ten temat z biskupem Andersem Arboreliusem ze Sztokholmu, przewodniczącym Konferencji Biskupów Nordyckich.

- Myślą przewodnią jest, aby utrzymać Sobór w naszej świadomości, mówi bp Arborelius.

- Sobór rozpoczął się 50 lat temu, i dla wielu ludzi jest to już przeszłość. Jednak zadaniem Soboru jest ustalenie kierunku zmian w Kościele w następnych stuleciach, i dlatego chcemy o nim przypomnieć i przybliżyć go przyszłym pokoleniom.

Jeśli miałby ks. biskup powiedzieć o tym, co przyniósł Sobór Watykański II, na co zechciałby ks. biskup zwrócić szczególną uwagę?

- Sobór koncentruje się na tym, co zawsze było wyzwaniem dla Kościoła: aby powrócić do źródeł i na nowo odczytać znaki czasu, pomaga dopasować przesłanie Kościoła do współczesnych czasów. Czasy, w których żyjemy obecnie, są inne od tych soborowych z lat 60-tych. Żyjemy w czasach szybkich zmian, gdzie wszystko może ulec zmianie i modyfikacji w mgnieniu oka, gdzie ludzie w pośpiechu zmieniają miejsce zamieszkania, pracę, partnera życiowego i również tożsamość. Jednocześnie wielu dostrzega potrzebę posiadania twardego gruntu pod stopami. Pomóc ludziom stanąć na pewnym gruncie,

Bp Anders Arborelius ze Sztokholmu, przewodniczący Konferencji Biskupów Nordyckich.

zbudowanym na Chrystusie, dostrzec go i wybrać, jest celem.

Czyli nie chodzi tylko o to, aby celebrować jedynie to, co było?

- Nie zajmujemy się archeologią, patrzymy przed siebie, aby podkreślić to, co jest odpowiedzią na wyzwania naszych czasów, odpowiedzią na niepewność, niestabilność – to, za czym człowiek w istocie tęskni.

...i Sobór może nam w tym pomóc?

W Kościele znajdują się tacy, którzy nawołują do dostosowania i reform, i tylko tyle, mamy również tych, którzy chcą powrotu do tego, co było kiedyś, starego, bezpiecznego i przewidywalnego. Ważne jest, aby spróbować zaprezentować przesłanie Soboru jako zbiór apostołowskiej wiary naszych czasów, jako odpowiedź na pytanie, z którym ludzie borykają się tu i teraz.

Przemówienie papieża Benedykta, gdy ogłaszał on Rok Wiary, zawierało wypowiedź na temat ważnych pytań, które są bardzo odmienne w różnych częściach świata. Na co zdaniem księdza biskupa powinniśmy zwrócić uwagę tu, w krajach skandynawskich?

- Istnieją pewne cechy, które powtarzają się w kulturze zachodniej, w tym, co jest związane z wiarą i Kościołem. My, w każdym razie w Szwecji, w pewien sposób minęliśmy sekularyzację. Przeszliśmy obok niej. Ludzie zaczynają być znużeni i stają się coraz bardziej otwarci na religię oraz kwestie duchowe. Jednocześnie wielu z nich ma problemy z zaakceptowaniem instytucjonalnej religii. Przeprowadzono wiele ankiet, w których ludzie zostali zapytani o to, czy się modlą i czy wierzą w Boga. Zdecydowanie więcej jest tych, którzy się modlą niż tych, którzy odpowiadają, że wierzą w Boga. Współczesne czasy charakteryzują się też radykalnym indywidualizmem, gdzie każda jednostka powinna odnaleźć swoją tożsamość, zrealizować się, ale ma problem z nawiązaniem głębokich i trwałych więzi, zarówno z Bogiem, jak i Kościołem czy drugim człowiekiem. Miernikiem jest indywidualny dobrobyt. Ludzie mogą mieć problemy z wiarą w to, że istnieje coś wiecznego, coś trwałego, mogą mieć trudności z przyrzeczeniem wierności. Ludzie są w nieustannym ruchu, w pewnym sensie uważa się to za coś pozytywnego, dlatego też wielu ma problemy ze zdeklarowaniem się, trudności z podjęciem wiążących decyzji.

- Jednocześnie zauważam, że istnieje tęsknota za czymś głębszym, i czasami pytam siebie samego, czy ludzie, których charakteryzuje taka mentalność, posiadają psychologiczną zdolność do budowania trwałych relacji z innymi.

Osobiście nie wierzę, że możliwe jest zbudowanie czegokolwiek trwałego bez podejmowania konkretnych wyborów, ale w jaki sposób przekazać to innym?

Ludzkie, osobiste świadectwo jest zawsze najbardziej przekonujące. Miłość rodziców do dzieci, małżeństwa, które przez długie lata żyją razem i świadczą o wiernej miłości, księża którzy z radością służą Bogu, i ludzie, i zakonnicy, którzy pokazują, że jest to możliwe i dobre życie we wspólnocie, przyjaźni. W rekolekcjach, które prowadziłem jakiś czas temu, mówiłem o "kłaniającym się darze łaski". W każdym klasztorze znajduje się z reguły brat lub siostra w podeszłym wieku, którzy nie mówią za dużo, ale pozdrawiają gości ukłonem - dostrzegają nas, spotykają nasze spojrzenie, i cała swoją cichą postawą głoszą miłość Bożą, przynoszą zaufanie, życzliwość i pokój. Także małżonkowie z długim stażem, którzy trwają razem w związku małżeńskim 50 - 60 lat, utożsamiają to samo - może nie mówią za wiele, ale ich gesty wyrażają łagodną miłość i pokój.

- W odniesieniu do Kościoła widzimy często, że to dziadkowie pomagają dzieciom pielęgnować wiarę. Rodzice często są zajęci, zaspokajają potrzeby materialne swoich dzieci, ale w codziennym życiu nie poświęcają dzieciom dostatecznej uwagi, która stwarza im poczucie bezpieczeństwa.

Gdyby ks. biskup mógł powiedzieć coś na temat owoców Soboru?

To, co od razu przychodzi mi na myśl, to liturgia, to że jest ją łatwiej zrozumieć

i nią żyć, bardziej przystępne czytania biblijne, oraz duże zaangażowanie ludzi świeckich. Są również tacy, którzy uważają, że liturgia stała się zbyt prosta, za mało uroczysta. W życiu duchowym ważne są stałe struktury, aby móc czuć się w liturgii jak „w domu”, aby stworzyć przestrzeń, która daje głęboką jedność z Bogiem.

- To, co chciałbym dalej podkreślić, to fakt bożej obecności w świecie, Bóg działa przez świat. Nie mniej jednak *Gaudium et Spes*, Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym stwierdza, że Kościół nie jest twierdzą w walce o świat, ale zaczyna, który ma przeniknąć świat i zasiać ziarno Ewangelii.

I tutaj dochodzimy do Roku Wiary...

- Rzeczywiście, dlatego że jesteśmy w sytuacji, kiedy łatwo jest powiedzieć, że nie powiodło się nam, że świat odsunął się od Boga dalej niż kiedykolwiek. Łatwo jest czuć się bezsilnym, a to może być kuszące, aby wycofać się do getta złożonego z osób podobnie myślących. Intencją Soboru było, abyśmy byli „w” świecie; „w” świecie, a nie „ze” świata, i w tym świecie mamy głosić prawdę. Wierzmy, że kierujemy się prawdą objawioną, ale powinniśmy robić to w dialogu z innymi chrześcijanami, innymi religiami oraz „dziedzińcem pogan” (por. Dz). Dla papieża ważne jest, aby zaangażować się w dialog z niewierzącymi. Inicjatywa „dziedzińca pogan”, która jest miejscem spotkania między naukowcami, wiarą, ateizmem jest właśnie takim posunięciem. Stolica Apostolska podjęła inicjatywę do takiego spotkania w Szwecji w czasie Roku Wiary. Trzymanie się prawdy i jednocześnie mówienie o tym, co dobre i prawdziwe u innych, jest trudnym zadaniem. Łatwo jest wpaść w jedną z dwóch pułapek - ustawić się w pozycji obronnej, gdyż to my znamy prawdę, lub popaść w relatywizm i obojętną wiarę w to, że Bóg jest jeden i nie ma znaczenia, w kogo lub w co wierzymy.

- I tu przychodzi nam z pomocą Sobór Watykański II. Można uwierzyć, że Jezus dał nam pełnię objawienia przez Kościół i zjednoczył go poprzez szacunek dla przekonań innych. Na soborze Kościół zaakceptował zasadę wolności religijnej nie podważając przy tym wiary w

prawdę - punkt, z którym lefebryści mają problem.

Rok Wiary był tematem Konferencji Episkopatu krajów skandynawskich. Do czego doszliście?

Każdy z biskupów krajów skandynawskich ma przygotować krótki komentarz do jednej z części „Wierzę w Boga”. Każdy z biskupów powinien także skierować do swoich wiernych list pasterski. Rok Wiary powinna rozpocząć uroczysta celebrowanie Mszy św. w katedrach. W Sztokholmie skupiamy się szczególnie na rozpowszechnianiu wiary wśród młodego pokolenia, do tej pracy zaangażowaliśmy jednego młodego diakona. Jest to tym bardziej istotne, że mamy w Szwecji wiele dzieci imigrantów.

Jeżeli miałby ks. biskup wskazać na konkretne wyzwania dla poszczególnych wierzących, na co zwróciłby szczególną uwagę?

- Podkreśliłbym powszechne powołanie do świętości. Wezwanie do uświęcenia, pełni doskonałości, nie jest wezwaniem dla „wybranych”, jest to potraktowanie na poważnie chrzcielnego wezwania - do życia jako wyznawca Chrystusa, podążając Jego śladami w świecie. Sobór zwraca szczególną uwagę na powołanie i zadania świeckich, w przeciwieństwie do I Soboru Watykańskiego z 1870 r., który skoncentrowany był na czynach papieża i księży. W ciągu XX wieku byliśmy świadkami powstawania wielu duchowych inicjatyw (ruchów, wspólnot, stowarzyszeń) - odnalazły one swoje miejsce w Kościele pośród innych tradycji duchowych istniejących od dawna w Kościele i stanowiąc jego bogactwo. Jeżeli chcemy przetrwać jako katolicy, musimy mieć głęboko zakorzoną wiarę. Widzimy ją wśród naszych emigrantów, którzy na co dzień spotykają się z sekularyzacją, i u których wiara albo staje się bardziej trwała i świadoma, albo całkiem zanika. Jednocześnie wiara pojedynczego człowieka musi jednoczyć się z wiarą całego Kościoła, ponieważ żyjemy w jednej wspólnocie kościelnej. Chodzi tu o pogłębienie osobistej wiary w konkretnej wspólnocie wierzących. Jest to wyzwanie, nad którym zarówno kapłani jak i osoby świeckie muszą wspólnie pracować.

//

Lato z Norges Unge Katoliker

>> Kristina Elizabeth Voigt

Wiele się wydarzyło w NUK tego lata! Zorganizowaliśmy cztery letnie obozy dla dzieci młodszych w różnych miejscach w Norwegii. Odbył się także obóz dla dzieci w wieku 12- 14 lat (juniorleir) oraz dla młodzieży (ungdomsleir) w Mariaholm. Świątowaliśmy razem Olsok i 65-tą rocznicę istnienia NUK podczas własnego Festiwalu Olsok w Trondheim. W końcu blisko 50 osób, a wśród nich liderzy i osoby dorosłe (unge voksne), zgromadziły się na wspólnym weekendzie w Mariaholm, gdzie mogli odpocząć i wspólnie spędzić czas.

Nareszcie, po dość długiej przerwie udało się nam ponownie zorganizować obóz dla dzieci w środkowej Norwegii (Midt-Norge). W maju zjechało się wiele dzieci na weekendowy obóz, podczas którego mogły one m.in. wspólnie bawić się, śpiewać, własnoręcznie wykonać T-shirt, modlić się.

W ośrodku "Stella Maris" niedaleko Kristiansand, na początku lipca odbył się obóz dziecięcy. Piękna pogoda i bliskość plaży sprzyjała aktywnemu wypoczynkowi na świeżym powietrzu.

Podczas "bitwy wodnej" uczestnicy obozu mają szansę na oblewanie wodą swoich opiekunów!

Wieczorem podczas obozu dla młodzieży organizowano ognisko na plaży i opiekano marshmallow nad ogniem.

Grupa osób, które ukończyły 18 lat, ruszyła wspólnie na pieszą pielgrzymkę do Trondheim, aby świętować Olsok.

Okolo 10 rodzin wzięło udział w obozie rodzinnym organizowanym we współpracy z NUK. Podczas obozu oprócz wspólnej zabawy był czas na katechezę. Uczestnicy obozu brali również udział w Festiwalu Olsok w Katedrze Nidaros (Nidarosdomen) i kościele św. Olafa.

Podczas festiwalowego obozu w Trondheim, uczestnicząca w nim młodzież przygotowała przedstawienie opowiadające o losach świętego Olafa zanim doszedł on do władzy w Norwegii. Młodzi okazali się bardzo kreatywni i przygotowali wszystko jak należy, łącznie z doбором odpowiedniej muzyki, kostiumami, rekwizytami. Przedstawienie zostało zagrane dla pełnej sali podczas Festiwalu Olsok.

Wiele osób z różnych zakątków Norwegii zjechało się do Trondheim, aby uczcić św. Olafa. Zdjęcie zostało zrobione w Stiklestad, gdzie około 500 osób wzięło udział we Mszy św., a następnie ruszyło w procesji z relikwiami Świętego do katolickiej kaplicy, która się tam znajduje.

Otwarcie gimnazjum św. Pawła w Bergen

>> Heidi T. Vangen

20-tego sierpnia otworzyła swoje drzwi dla nowych uczniów pierwsza w Norwegii katolicka szkoła ponadpodstawowa, gimnazjum św. Pawła w Bergen (St. Paul gymnas). Z tej okazji w kaplicy św. Sunnivy została odprawiona uroczysta Msza św., a następnie obojętne przyjęcie.

Wszyscy uczniowie oraz zaproszeni goście, między innymi przedstawiciele Kościoła Norweskiego i Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, wzięli udział w Mszy św., której przewodniczył ks. bp Bernt Eidsvig. W homilii przedstawił on ogólne tło historyczne szkół katolickich w Norwegii po czym opowiedział o tym, w jaki sposób szkoła ma służyć uczniom:

«Troska o ucznia i świadomość, że każdy uczeń jest inny, stanowi powód sam w sobie do prowadzenia szkoły. Możliwość prowadzenia każdego ucznia i śledzenia jego rozwoju jest wielkim przywilejem. Wszyscy posiadają umiejętności, które można wydobyć i rozwijać. [...] To pomaga wam w myśleniu o rzeczach wielkich, także o sobie.»

Po zakończeniu Mszy św. uczniowie i zaproszeni goście przeszli do szkolnej

W dniu otwarcia gimnazjum miało 43 uczniów w dwóch równoległych klasach pierwszych. Dwie uczennice wykonały piosenkę podczas uroczystości rozpoczęcia działalności nowej szkoły.

Foto: Inge Rishelm

Msza św. na otwarcie gimnazjum

stołówki, znajdującej się w Villa Michelsen. Na samym początku dwie nowe uczennice szkoły zaśpiewały piosenkę przy akompaniamencie gitary a następnie rozpoczęły się przemowy oraz wręczanie kwiatów i prezentów. Wśród prelegentów byli m.in. burmistrz miasta Trude Drevland, prepozyt Kościoła Norweskiego Jan Otto Myrseth, dyrektor ds. naukowych Svein Heggheim oraz Johan Sverre Rivertz z biura wojewody. Bård Hauge, dyrektor szkoły Danielsen videregående skole, który niedawno obchodził swoje 80-te urodziny, gratulował nowootwartej szkole i zaprosił do przyszłej współpracy.

Przemawiali także przedstawiciele szkoły. Dyrektor Ronny Michelsen podzielił się z przybyłymi historią szkoły św. Pawła: drogą od skromnej szkoły parafialnej do dzisiejszej szkoły podstawowej - i teraz otwarciem nowego oddziału gimnazjalnego.

Przedstawiciel Rady Szkoły a zarazem kierownik projektu gimnazjum, Gjermund Høgh, mówił z kolei o tym, co charakteryzuje szkoły katolickie, a mianowicie Lumen Christi – Światło Chrystusa:

«Liturgia Nocy Paschalnej, nocne czuwanie, które swoje korzenie ma w prastarej tradycji ukazuje to w piękny sposób. Zjednoczeni wierni stoją razem w nieoświetlonym kościele. Następnie do kościoła zostaje wniesiony Paschał, symbol zmartwychwstałego Chrystusa. Ci, którzy stoją najbliżej, odpalają przyniesione ze sobą świece od Paschału. Następnie przekazują płomień dalej, aż

wszystkie świece zapłoną. Światło Chrystusa nie zmniejsza się poprzez dzielenie się nim, wręcz przeciwnie, staje się silniejsze i rozświetla drogę wszystkim zgromadzonym w kościele wiernym.»

Høgh zakończył podziękowaniem dla siostry Mary Doyle, przedstawicielce siostr św. Franciszka, za ich ofiarną pomoc w powstawaniu gimnazjum, bez których «nie byłoby żadnego projektu „katolickiej szkoły”».

W dniu otwarcia gimnazjum miało 43 uczniów w dwóch równoległych klasach pierwszych, i w dalszym ciągu jest jeszcze kilka wolnych miejsc. W ciągu dwóch pierwszych lat uczniowie będą korzystać z sal lekcyjnych znajdujących się na terenie pawilonów szkolnych, stołówki i biur dla pracowników administracji i nauczycieli w budynku Villa Michelsen.

Pisemna prośba o zgodę na przebudowę głównego budynku dawnego szpitala jest rozpatrywana przez gminę i latem 2014 prace budowlane zostaną ukończone, a szkoła będzie mogła zapewnić gimnazjalistom 270 miejsc. Tegoroczni pierwszoklasiści ostatni rok nauki odbędą w nowym budynku.

Prace budowlane nie są jeszcze sfinansowane do końca i nadal istnieje duże zapotrzebowanie na wsparcie finansowe. Ci, którzy chcą wesprzeć gimnazjum, mogą tego dokonać przekazując ofiary na fundusz pomocowy szkoły przy Diecezji Oslo, w internecie na stronie: donasjoner.no/okb

Rejestracja do Kościoła katolickiego w Norwegii

Podajemy kilka możliwych sposobów rejestracji:

- wypełnij zamieszczony na następnej stronie formularz i oddaj go księdzu lub w biurze parafialnym
- na stronie internetowej: https://www.katolsk.no/personnummer_pl.php (strona w jęz. polskim)
- wyślij wiadomość e-mail na adres: personnummer@katolsk.no

(podając takie same dane jak na formularzu rejestracyjnym znajdującym się na następnej stronie)

Dzieci urodzone w Norwegii a ochrzczone w Polsce
trzeba także rejestrować w Norwegii.

Dopiero przyjechałeś do Norwegii?
A może właśnie zmieniłeś adres zamieszkania?
Poinformuj nas o tym.

Zmiana adresu zamieszkania w Norwegii

Wraz z szybko rosnącą liczbą zarejestrowanych katolików na terenie diecezji Oslo, którzy regularnie otrzymują od nas pocztę, zwiększa się również ilość zwrotów czasopism wysyłanych zarówno przez Kurie jak i przez lokalne parafie. Aby jak najlepiej zarządzać dostępnymi zasobami, które są w posiadaniu Kościoła, ważne jest aby katolicy oraz inne osoby, które regularnie otrzymują korespondencję od nas, powiadomiły o zmianie swojego adresu jak najszybciej po zaistnieniu tego faktu. Można to zrobić wysyłając wiadomość na adres: adresseforandring@katolsk.no lub wypełniając zamieszczony na następnej stronie formularz.

Nie ma dodatkowo potrzeby wysyłania zgłoszenia zmiany adresu do parafii, na terenie której mieszkamy. Wszystkie parafie, poszczególne wspólnoty i organizacje kościelne z terenu całej diecezji, czasopisma St. Olav, Informator Katolicki, a także czasopisma parafialne itp., używają tej samej listy adresowej.

Chcemy mieć możliwie najlepszy obraz wszystkich katolików
mieszkających na terenie naszych parafii.

FORMULARZ REJESTRACYJNY DO KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W NORWEGII

REGISTRERING AV KATOLIKKER I NORGE

Nazwisko / Etternavn		Imiona / Fornavn og mellomnavn	
Adres w Norwegii / Adresse i Norge		Kod pocztowy/ Miejscowość Postnummer / Sted	

	Dzień / Dag	Miesiąc / Måned	Rok / År	Norweski numer personalny / Personnummer
Data urodzenia / Fødselsdato				
Kraj urodzenia / Fødeland			Telefon	
Adres e-mail / E-post				

WSPÓŁMAŁŻONEK / EKTEFELLE

Nazwisko / Etternavn		Imiona / Fornavn og mellomnavn	
	Dzień / Dag	Miesiąc / Måned	Rok / År
Data urodzenia / Fødselsdato			
Kraj urodzenia / Fødeland			Telefon
Adres e-mail / E-post			

DZIECI / BARN

Imię / Navn	Data urodzenia / Fødselsdato	Norweski numer personalny / Personnummer	Kraj urodzenia / Fødeland	Data i miejsce chrztu / Dato og dåpssted
1.				
2.				
3.				
4.				

Prawa i obowiązki pracowników w Norwegii

>> Katarina Kercher

Fot. Eva Barth Haakensen

Katarina Kercher,
radca prawny
w Państwowej Inspekcji Pracy w Oslo

W niniejszym artykule postaramy się podać kilka ogólnych informacji na temat istotnych kwestii i problemów, z którymi spotykają się pracownicy zagraniczni w Norwegii, a o których dowiadujemy się w Państwowej Inspekcji Pracy lub w Centrach Obsługi Pracowników Zagranicznych.

Zatrudnienie

Zasadniczo pracownicy powinni być zatrudniani na stałe. Każdy pracownik powinien zawsze otrzymać pisemną umowę o pracę, bez względu na długość stosunku pracy i wymiar etatu.

Pracodawca ma obowiązek przygotowania pisemnej umowy o pracę w jak najkrótszym czasie. W przypadku stosunku pracy trwającego krócej niż jeden miesiąc lub w wypadku wynajęcia siły roboczej, pisemną umowę o pracę należy zawrzeć niezwłocznie.

Minimalne wymogi co do zawartości pisemnej umowy o pracę znaleźć

można w Kodeksie Pracy § 14-6. Rozpoczęcie przebudowy nie będzie łatwym przedsięwzięciem ani dla szkoły, ani dla parafii, zwłaszcza, że parafia jest wciąż obciążona dużym zadłużeniem w związku z przebudową i powiększeniem budynku kościoła o 30 %.

Zatrudnienie tymczasowe

Tymczasowe zatrudnienie jest to stosunek pracy zawarty na czas określony lub o charakterze tymczasowym. Jeśli osoba ma być zatrudniona tymczasowo, muszą być spełnione następujące warunki:

- Gdy rodzaj pracy tego wymaga i praca jest inna od tej, która jest zwykle wykonywana w przedsiębiorstwie. Przykładem tego może być praca sezonowa albo zatrudnienie na projekt. Zwyczajnie, bieżące zadania w firmie nie powinny być wykonywane przez pracowników tymczasowych.

- Praktyka. Ten rodzaj pracy ma za zadanie wyszkolić lub pomóc uzyskać kwalifikacje w danej dziedzinie i musi obejmować naukę i szkolenie wykraczające poza zadania normalnie wykonywane na danym stanowisku.

- Zastępstwo tymczasowe. Praca wykonywana zamiast innego lub innych pracowników. Musi tu nastąpić rzeczywista sytuacja zastępcza, np. zastępstwo chorobowe, urlopowe lub wakacyjne.

- Osoby będące uczestnikami programu pomocowego organizowanego przez lub we współpracy z NAV.

- Niektóre stanowiska w sporcie - sportowcy, trenerzy, sędziowie i inni działacze zaangażowani w zorganizowane zajęcia sportowe.

- Praca w branży artystycznej, badania naukowe lub sport na podstawie umowy zbiorowej zawartej między ogólnokrajowymi związkami zawodowymi a pracodawcą.

Stosunek pracy wygasa automatycznie w ustalonym terminie zakończenia pracy lub gdy uzgodniona wcześniej praca została wykonana.

Jeśli tymczasowe zatrudnienie trwa dłużej niż jeden rok, pracownik ma zazwyczaj prawo do otrzymania pisemnego zawiadomienia o zakończeniu stosunku pracy z miesięcznym wyprzedzeniem.

Jeśli osoba była tymczasowo zatrudniona w tej samej firmie nieprzerwanie przez okres dłuższy niż cztery lata, jest ona wówczas uważana za pracownika zatrudnionego na czas nieokreślony.

Państwowa Inspekcja Pracy może udzielać porad i wskazówek na temat przepisów w tej dziedzinie. W przypadku zaistnienia konfliktu można ubiegać się o pomoc prawną, ewentualnie zwrócić się o pomoc do organizacji, z którą jest się związanym.

Państwowa Inspekcja Pracy może nakazać pracodawcy przygotowanie pisemnej umowy o pracę.

Bezpieczeństwo i higiena pracy (Helse, miljø og sikkerhet – HMS)

Kodeks Pracy (Arbeidsmiljøloven) § 3-5 nakłada na pracodawcę obowiązek odbycia szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Przepis ten nie określa jednak żadnych konkretnych wymagań co do treści, które powinny wchodzić w program tego szkolenia. Jak wynika z Kodeksu Pracy, pracodawca ponosi odpowiedzialność za prawidłowe środowisko pracy w przedsiębiorstwie.

Obowiązek odbycia szkoleń ma na celu zwrócenie uwagi na to, że pracodawca powinien posiadać wiedzę na temat podstawowych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz Kodeksu Pracy. Kodeks Pracy § 3-5 stwierdza wyraźnie, że pracodawca musi odbyć kurs BHP. Jest to osobisty obowiązek pracodawcy, który nie może zostać oddelegowany komuś innemu.

Fot. Jenny Olsson

Państwowa Inspekcja Pracy odpowiada po polsku

Jeśli masz problemy i pytania, możesz skontaktować się z nami. Zapewniamy pełną dyskrecję – także w stosunku do twojego pracodawcy.

U nas uzyskasz porady i wskazówki, ocenimy twoją sytuację i ewentualnie zareagujemy kontrolą, nakazem, zgłoszeniem na policję. Nie rozwiązujemy konkretnych sporów o charakterze cywilnoprawnym między pracodawcą a pracownikiem.

Inspekcja Pracy obsługuje infolinię, gdzie fachowcy odpowiedzą na Twoje pytania w każdy piątek pod numerem telefonu: 815 48 222. Następnie wybierz cyfrę 1 i podaj hasło "POLSKI", a zostaniesz przekierowany do polskojęzycznego pracownika. Można również skontaktować się z nami za pomocą poczty elektronicznej, wysyłając wiadomość na adres:

svartjenesten@arbeidstilsynet.no

Arbeidstilsynet

Mamy swoich pracowników w Centrach Obsługi Pracowników Zagranicznych w Oslo, Stavanger i Kirkenes. Przyjdź do nas, jeśli masz pytania. Adres znajdziesz na stronie:

<http://www.sua.no>

praca w godzinach nadliczbowych lub dodatkowych nie może być stałym systemem pracy.

Ilu godzin pracy nadliczbowej może wymagać od nas pracodawca?

Jeśli warunki pracy w godzinach nadliczbowych są spełnione, pracodawca może wymagać od nas pracy w godzinach nadliczbowych według następującego schematu:

- 10 godzin w ciągu siedmiu dni.
- 25 godzin w ciągu 4 kolejnych tygodni.
- 200 godzin w okresie 52 tygodni.

Całkowita liczba godzin pracy nie może przekraczać 13 godzin w ciągu doby. Nie może ona jednak przekraczać 48 godzin w ciągu 7 dni.

Limit 48 godzin pracy może być średnią obliczaną z okresu 8 tygodni. Oznacza to, że w jednym tygodniu liczba godzin

W celu zapewnienia pracownikowi bezpieczeństwa i higieny pracy pracodawca zobowiązany jest zapewnić systematyczną pracę nad poprawą bezpieczeństwa i higieny pracy na wszystkich poziomach działalności przedsiębiorstwa. Powinno się to odbywać we współpracy z pracownikami i ich mężami zaufania ze związków zawodowych (tillitsvalgte), zob. Kodeks Pracy § 3-1 (1).

Aby zapewnić bezpieczeństwo w miejscu pracy, pracodawca odpowiedzialny jest za zapoznanie pracowników z niebezpieczeństwem wypadków i utraty zdrowia w miejscu pracy. Zadaniem pracodawcy jest również zapewnienie pracownikom niezbędnych szkoleń, ćwiczeń i instrukcji bezpieczeństwa, zob. Kodeks Pracy § 3-2.

Informacje, szkolenia itp. nie mogą być czynnością jednorazową. Zwłaszcza w miejscach pracy z wysokim ryzykiem wypadków należy je systematycznie powtarzać. Pracodawca musi być pewien, że jego pracownicy przyswajają sobie niezbędne umiejętności i informacje w zrozumiałym sobie języku.

Zapotrzebowanie na konkretne szkolenia, ćwiczenia i instrukcje bezpieczeństwa będzie się różnić w zależności od miejsca pracy. Oferta musi być dostosowana do kwalifikacji i doświadczenia, jakie posiadają poszczególni pracownicy. W przypadku nowych zadań i czynności lub pracy związanej ze zwiększonym ryzykiem, pracodawca nie może zakładać, że nawet doświadczeni pracownicy będą automatycznie wiedzieli, jak bezpiecznie wykonać dane zadanie.

Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków (yrkesskadeforsikring)

Przedsiębiorstwa zarejestrowane w Norwegii muszą posiadać ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków dla swoich pracowników. Przedsiębiorstwa zarejestrowane w innych krajach, ale wykonujące pracę w Norwegii, muszą posiadać takie samo ubezpieczenie. Jeżeli prowadzisz jednoosobową działalność gospodarczą (enkeltpersonforetak), musisz sam zadbać o swoje ubezpieczenie.

Czas pracy

Czas pracy w Norwegii regulowany jest przepisami zawartymi w Kodeksie Pracy. Czas pracy z reguły nie może być dłuższy niż 9 godzin na dobę i 40 godzin w tygodniu.

Niemniej jednak pracodawca może zawrzeć z pracownikiem pisemną umowę na czas pracy do 48 godzin w ciągu siedmiu dni. Rozkład czasu wolnego winien być ustalony w taki sposób, aby tygodniowy okres pracy nie przekraczał średnio 40 godzin w okresie 52 tygodni. Na podstawie umowy zawartej z mężami zaufania lub za zgodą Państwowej Inspekcji Pracy można zwiększyć dzienny i tygodniowy czas pracy.

Kiedy dozwolona jest praca w godzinach nadliczbowych?

Nadgodziny i praca dodatkowa są dozwolone tylko i wyłącznie wtedy, gdy zachodzi taka potrzeba. Innymi słowy,

pracy może wynosić ponad 48 godzin, jeśli zostanie ona odpowiednio zredukowana w innym tygodniu.

Praca w godzinach nadliczbowych zgodnie z umową zawartą z mężami zaufania

W przedsiębiorstwach związanych umową zbiorową pracodawca oraz mężowie zaufania mogą zawrzeć pisemną umowę o rozszerzonym czasie pracy w godzinach nadliczbowych.

Gdy zajdzie taka potrzeba, w celu uniknięcia poważnych zakłóceń w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa, można uzgodnić pracę w godzinach nadliczbowych w okresie normalnie wolnym od pracy. Zakłada się, że pracownik otrzyma wyrównawcze okresy wypoczynku.

Upowszechnione umowy zbiorowe

Są to porozumienia dotyczące wynagrodzenia i warunków pracy, mające zastosowanie dla wszystkich osób wykonujących pracę tego samego rodzaju, nawet jeśli dana osoba nie jest bezpośrednio stroną umowy. Upowszechnienie umów zbiorowych jest jednym z wielu środków zapobiegawczych, mających na celu zapewnienie pracownikom zagranicznym wynagrodzenia oraz warunków pracy na równi z tymi, jakie są ogólnie przyjęte w Norwegii.

Umowy zbiorowe zostały upowszechnione w następujących branżach (są one regulowane oddzielnymi przepisami):

- Place budowy (dla tych, którzy wykonują prace budowlane)
- Przemysł stoczniowy
- Rolnictwo i ogrodnictwo
- Sprzątanie

Kogo dotyczą te przepisy?

Dotyczą one zarówno pracowników wykwalifikowanych jak i niewykwalifikowanych. Pracownik wykwalifikowany to pracownik z atestowanym świadectwem zawodowym (fagbrev) lub odpowiadającym mu formalnym wykształceniem w zakresie wykonywanego zawodu. Pracownicy niewykwalifikowani to pracownicy, którzy nie posiadają takich świadectw. W rozporządzeniu dotyczącym przemysłu stoczniowego rozróżnia się między pracownikami wykwalifikowanymi, pracownikami wyspecjalizowanymi oraz pomocnikami.

Przepisy o upowszechnionych umowach zbiorowych w branży sprzątającej dotyczą firm prywatnych, zajmujących się świadczeniem usług sprzątaniam, jak i pracowników, którzy te usługi wykonują. Nie mają one zastosowania dla pracowników objętych umowami zbiorowymi zawartymi ze związkami zawodowymi z prawem rezerwacji.

Rozporządzenia nie obejmują praktykantów i osób objętych programem pomocowym urzędu pracy (NAV).

Wynagrodzenie

W wyżej wymienionych umowach zbiorowych obowiązują zarówno stawki płacy minimalnej, jak i stawki za nadgodziny. Szczegółowe stawki można znaleźć na naszej stronie internetowej: <http://www.arbeidstilsynet.no/fakta.html?tid=90849>.

Kilka przykładów: Minimalna stawka godzinowa w branży budowlanej dla pracownika wykwalifikowanego wynosi 159 koron. Dla pracownika niewykwalifikowanego bez doświadczenia w zawodzie: 143 koron.

Pracownicy zatrudnieni do sprzątaniam mają mieć wynagrodzenie nie mniejsze niż 151,67 koron za godzinę.

Potrącenia z wynagrodzenia/brak wypłaty wynagrodzenia

Podobnie jak i inni pracownicy w Norwegii musisz płacić podatki i składki na ubezpieczenie społeczne. Powinno to być potrącone z twojego wynagrodzenia przez pracodawcę – i wpłacane do odpowiednich instytucji rządowych. Poza tym pracodawca nie jest uprawniony do jakichkolwiek innych potrąceń z wynagrodzenia, np. z tytułu kosztów żywienia i zakwaterowania, kupna odzieży ochronnej, transportu itp. – bez uprzedniej pisemnej umowy na ten temat między wami. Przy wypłacie wynagrodzenia powinieneś otrzymać pisemne wyjaśnienie metody obliczania wynagrodzenia i potrąconych składek.

Powszechną metodą wypłaty wynagrodzenia w Norwegii jest comiesięczny przelew pieniędzy na konto, chyba że ustalono inaczej z pracodawcą. Jeśli twoje wynagrodzenie wypłacane jest w zależności od ilości wypracowanych godzin, to powszechną praktyką jest wypłacanie wynagrodzenia co 2 tygodnie.

Jeśli nie otrzymasz wynagrodzenia w wyznaczonym terminie, powinieneś skontaktować się z Inspekcją Pracy lub ewentualnie ze związkiem zawodowym, którego jesteś członkiem, w celu uzyskania informacji na temat dalszego postępowania w tej sprawie. Jeśli przedsiębiorstwo ogłosi upadłość, otrzymasz wypłatę zaległego wynagrodzenia i wynagrodzenia urlopowego z Funduszu Gwarancji Płac (Lønnsgaranti).

Jeśli nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe, a pracodawca nie jest w stanie wypłacić zaległych pieniędzy, należy w razie potrzeby samemu zabiegać o ogłoszenie upadłości firmy w celu uzyskania pieniędzy z Funduszu Gwarancji Płac. Ważne jest, aby w przypadku braku wypłaty wynagrodzenia działać szybko. Jeżeli sprawa ulegnie przedawnieniu, możesz stracić prawo do uzyskania pieniędzy z Funduszu Gwarancji Płac.

W celu uzyskania szczegółowych informacji, skontaktuj się z NAV Lønnsgaranti pod numerem telefonu: (+ 47) 78 38 90 40 lub wysyłając e-mail: nav.lønnsgaranti@nav.no

Fot: June Witzøe

„Siła w różnorodności”

>> Karol Michalczuk

Każda partia polityczna posiada specyficzne i wyraźnie określone cechy, które wyróżniają ją od innych działających na forum społecznym organizacji. Partie polityczne reprezentują różne grupy społeczne i narodowe w państwie. We współczesnym społeczeństwie pełnią one wiele funkcji. Podstawową jest koordynacja grup aspirujących do władzy, nadanie im form organizacyjnych i prawnych oraz zapewnienie uporządkowanej kontroli nad sprawowaną władzą. Partie polityczne aktywizują jednostki do działania, dając im możliwość prezentacji własnych poglądów i poprzez tę aktywność kształtują panujące w społeczeństwie poglądy i przekonania.

Poniżej prezentujemy krótką rozmowę z Heikki Holmås, członkiem Socjalistycznej Partii Lewicowej (Sosialistisk Venstreparti, SV). Jest on obecnie ministrem rozwoju w drugiej kadencji rządu Jensa Stoltenberga i został również wybrany jako reprezentant do parlamentu z ramienia SV. Zanim został ministrem, był jednym z 14 członków Komisji Gmin (kommunalkomiteen) przy parlamencie norweskim. W tym czasie odwiedził wszystkie gminy w Norwegii i spotkał się z mieszkającymi tam ludźmi, aby dowiedzieć się, co funkcjonuje dobrze, a co powinno zostać zmienione w rządzeniu krajem.

- Teraz jestem członkiem rządu. Moim głównym działaniem jako ministra rozwoju jest zabieganie o sprawiedliwość społeczną na świecie. Biedne kraje i mieszkający tam ludzie powinni otrzymać pomoc, tak aby wszyscy mogli godnie żyć, mieli zachowany równy dostęp do dóbr materialnych, żywności, edukacji, pomocy medycznej i pracy.

Jaka jest struktura organizacyjna partii?

- SV posiada lokalne oddziały, których członkami mogą stać się wszyscy chętni. Ich zadaniem jest dbanie o to, abyśmy znaleźli się w wyborach do samorządów lokalnych. Oddziały lokalne wysyłają swoich delegatów na krajowy kongres partii (landsmøtet), podczas którego wybiera się kolegium kierownicze (sentralstyret) oraz lidera partii. SV wysuwa również kandydatów ze wszystkich województw w wyborach parlamentarnych. Obecnie mamy 11 przedstawicieli w Parlamencie.

Co wyróżnia was od innych?

Naszym dążeniem jest stworzenie społeczeństwa pozbawionego różnic klasowych, z małymi różnicami w posiadaniu władzy i zasobów. Praca dla wszystkich, sprawiedliwy system podatkowy i instytucje dobra publicznego, którym towarzyszą prężnie działające związki zawodowe i rozszerzona demokracja stanowią najlepszą gwarancję dla bardziej sprawiedliwego społeczeństwa. Ponadto, zajmujemy się problematyką dotyczącą ochrony środowiska naturalnego. W naszym programie mamy również tematy związane z dziećmi – zapewnienie dobrej opieki przedszkolnej dla wszystkich. Skupiamy się też na szkolnictwie.

Na czym skupiają się wasze główne działania po ubiegłorocznych wyborach samorządowych?

- Gminy, na czele których stoją przedstawiciele naszej partii, stawiają na dobre warunki rozwoju, zwalczanie ubóstwa i nierówności społecznej a także zapewniają swoim mieszkańcom prawo do właściwej opieki i pomocy zdrowotnej.

Fot. Berit Roald, Scanpix

Heikki Holmås, minister rozwoju.

Jak wygląda polityka rodzinna SV?

- Pracujemy przede wszystkim nad tym, aby rodziny z dziećmi czuły się dobrze. Najważniejsze jest, aby miały zapewniony dostęp do dobrych przedszkoli i szkół. Dobre warunki dorastania dla dzieci umożliwią bezpieczne dzieciństwo ich własnym potomkom, gdy one same staną się osobami dorosłymi.

Czy wydarzenia na wyspie Utøya i Regjeringskvartalet zmieniły coś w polityce bezpieczeństwa?

- Nie. Ale przekonaliśmy się jeszcze bardziej, że codziennie powinniśmy walczyć z ideami skrajnie pravicowymi. Każdy jest odpowiedzialny za to, aby zareagować i zaprotestować przeciwko rasizmowi - w miejscu pracy i w rodzinie. Wszyscy ludzie są równi i mają taką samą wartość. Norwegia jest dobrym społeczeństwem, ponieważ jest bardzo zróżnicowanym społeczeństwem.

Jakie wartości cenisz sobie najbardziej?

Chcę przeciwdziałać rozszerzaniu się niesprawiedliwości społecznej. Moim pragnieniem jest, aby wszyscy mieli takie same szanse na dobre i godne życie i żeby byli traktowani na równi z innymi. Jestem obrońcą demokracji i mam także na uwadze dobro środowiska naturalnego.

Co wnoszą do społeczeństwa Kościoł katolicki oraz inne związki wyznaniowe?

- Jesteśmy za różnorodnością społeczeństwa, w którym każdy ma wolność w uczestniczeniu i poczuciu przynależności do swojego kościoła lub związku wyznaniowego.

Czy macie w swoim programie politycznym jakieś sprawy, które szczególnie dotyczą Polaków mieszkających w Norwegii?

- Pracujemy nad tym, aby zapewnić dobre warunki na norweskim rynku pracy, z jasnymi i przejrzystymi prawami, m.in. odnośnie wypłaty wynagrodzenia,

zatrudnienia czy zasiłku chorobowego. To jest bardzo ważne także dla wszystkich Polaków pracujących w Norwegii.

Co myślisz o pracujących w Norwegii Polakach?

- Polacy stanowią najbardziej liczną grupę emigracji w Norwegii. Jako partia mamy wiele do nauczenia się od was na temat tego, jak to jest przyjechać tutaj i stać się uczestnikiem norweskiego rynku pracy. Czy jest on sprawiedliwy? Co funkcjonuje w nim dobrze, a co należałoby zmienić?

//

Socjalistyczna Partia Lewicy

(Sosialistisk Venstreparti, SV) jest norweską partią polityczną, która zgodnie ze swoim programem definiuje się jako "partia socjalistyczna, środowiskowa, pokojowa i antyrasistowska". Posiada organizację młodzieżową o nazwie Sosialistisk Ungdom (SU).

Została założona w 1975 roku., ale korzeniami sięga lat wcześniejszych i Socjalistycznej Partii Ludowej (Sosialistisk Folkeparti, SF). Do 1980 roku stosunki wobec bloku wschodniego i opozycja do członkostwa w NATO stały w centrum polityki zagranicznej partii. W okresie, gdy partią kierowali Erik Solheim i Kristin Halvorsen, od 1987 r. partia położyła większy nacisk na wewnętrzne kwestie polityczne. W 1999 r. była bliska rozpadu, kiedy kierownictwo partii i grupa parlamentarna poparły wojnę NATO przeciwko Jugosławii. Od 2005 stała się stroną koalicji rządowej przewodzonej przez Partię Pracy (Arbeiderpartiet) i Jensa Stoltenberga.

W ostatnich wyborach parlamentarnych w 2009 r. uzyskała poparcie 6,2 % i partyjna grupa reprezentantów w parlamencie wynosi 11 członków. W ubiegłorocznych wyborach do samorządu terenowego (kommunestyrevalget) otrzymała 4,1 % głosów, a do sejmików wojewódzkich (fylkestingsvalget) 4,3%, i ma swoich przewodniczących samorządu komunalnego (ordfører) w trzech gminach w Norwegii: Gamvik, Tynset og Vinje.

Fot. Stig Weston, SV

Audun Lysbakken podczas krajowego kongresu partii.

Liderem partii (partiets leder) jest Audun Lysbakken, a szefem klubu parlamentarnego (parlamentarisk leder) Bård Vegar Solhjell. W norweskiej przestrzeni politycznej jest bardziej lewicow niż Partia Pracy, ale jest także postrzegana jako bardziej prawicowa niż Partia Czerwonych (Rødt) i Norweska Partia Komunistyczna (Norges Kommunistiske Parti).

SV definiuje się jako socjalistyczne, feministyczne i antyrasistowskie środowisko i partia pokojowa. Jest zwolennikiem radykalnej redystrybucji dochodów, przeciwdziałaniu zmianie klimatu, równouprawnienia płci, rozbrojenia i działań antyrasistowskich. Jest przeciwna odwiertom ropy na Lofotach i w Vesterålen, prywatyzacji i outsourcingu, NATO, UE i

EOG. W rządzie zajęła się w pierwszym rządzie pracą nad reformą przedszkolną.

Według obowiązującego programu, partia chce stworzyć "społeczeństwo socjalistyczne w oparciu o inne interesy, wartości i potrzeby niż proponuje kapitalizm". Aby to osiągnąć proponują silniejszą kontrolę rządu nad gospodarką.

W programie politycznym partii można wyróżnić pięć naczelnych zasad:

- «zrównoważony rozwój»
- «sprawiedliwy porządek świata»
- «pokojowe nastawienie do świata»
- «solidarność i wspólnota»
- «demokracja ekonomiczna»

//

Dawno, dawno temu żył sobie sławny akrobata. Wszyscy ludzie podziwiali jego niezwykle umiejętności. Nikomu nigdy nie udało się zobaczyć go w sytuacji, aby się zachwiać, stracił równowagę lub upadł.

Dla cyrku, w którym pracował, nadeszły trudne czasy. Coraz mniej ludzi przychodziło oglądać ich występy. Aby uatrakcyjnić program artystyczny, dyrektor zaproponował mu, by zawiesił linę, po której chodził i wykonywał swoje akrobacje, jeszcze wyżej. Wszystko po to, aby przyciągnąć więcej publiczności na cyrkowe występy.

Wszyscy pracownicy cyrku pokładali w nim wielką nadzieję i wierzyli, że uda mu się osiągnąć ogromny sukces.

Akrobata obawiał się, czy podoła, i z niedowierzaniem pytał swoich kolegów czy są pewni, że uda mu się i nie spadnie.

Oni, pełni zaufania odpowiedzieli: - Tak, wierzymy że ci się uda, jesteśmy tego pewni!

Ryzykowny występ lino-skoczek był na prawdę dużym osiągnięciem. Codziennie wielu ludzi kupowało bilety w cyrkowej kasie, aby obejrzeć to niezwykle widowisko.

Po jakimś czasie dyrektor cyrku postanowił przyciągnąć jeszcze większą liczbę publiczności i zażyczył sobie, aby akrobata

przygotował nowy program artystyczny i wykazał się większymi umiejętnościami.

W miejscowości, w której mieli cyrkowe pokazy, płynęła rzeka. Miała ona krystalicznie czystą wodę, w której było widać leżące na dnie kamienie i pływające w niej ryby. W centrum miasteczka, nieopodal rynku, znajdował się ogromny wodospad.

- Przeciągnij linę nad wodospadem – zaproponował dyrektor. Zaprosimy na to niezwykle widowisko telewizję i mieszkających w okolicy ludzi. Obejrzą coś, czego jeszcze do tej pory nie widzieli.

Po raz kolejny pracownicy cyrku pokładali w nim nadzieję i wierzyli, że ich kolega osiągnie duży sukces.

Na chwilę przed rozpoczęciem swojego występu zapytał po raz kolejny swoich cyrkowych przyjaciół czy mają do niego zaufanie i rzeczywiście w niego wierzą.

- Tak!, odpowiedzieli wszyscy.

Akrobata wszedł na rozpiętą ponad wodospadem linę i rozpoczął swój występ, wywołując u publiczności wielki entuzjazm.

Po zakończeniu występu, cyrkowiec zszedł na dół i zaczął rozmawiać z przybyłymi na cyrkowe widowisko ludźmi.

- Wiara i zaufanie, które we mnie pokładacie, są bardzo wielkie, powiedział.

- Oczywiście, że tak, odpowiedział ktoś z tłumu.

- Dlatego więc chciałbym zaproponować wam coś jeszcze bardziej niezwykłego, coś, czego jeszcze nigdy nie robiłem.

Wszyscy zaczęli się zastanawiać, co to będzie, jaką nową atrakcją przygotował dla nich akrobata.

- Możesz zaproponować co chcesz, my zgadzamy się na wszystko, mówili. Mamy do Ciebie bezgraniczne zaufanie.

- Chcę przejść po zawieszona tutaj metalowej linie prowadzącej przed sobą taczka. Ponieważ wy wszyscy bezgranicznie wierzyacie we mnie i mi ufacie, chciałbym aby do tej taczki wszedł jeden z was. Tej przeprawy dokonamy we dwóch.

Jednak nikt ze zgromadzonych ludzi nie zgłosił się na tę przeprawę.

Rok wiary nie zaczyna się tego samego dnia co normalny rok kalendarzowy. Rozpocznie się on już za kilka tygodni, dokładnie 11 października, a zakończy 24 listopada 2013 r. Ojciec Święty ogłosił go w swoim liście zatytułowanym Porta fidei, co znaczy „Podwoje wiary”.

Podwoje to rodzaj bramy wejściowej. Ojciec Święty zachęca nas do tego, abyśmy nie stali z boku, nie patrzyli się tylko na innych, ale sami weszli przez taką bramę wiary. Podwoje wiary są dla nas zawsze otwarte. Wprowadzają nas one do życia w komunii z Bogiem i pozwalają na wejście do Jego Kościoła – mówi papież Benedykt XVI.

Dlaczego warto dzielić się swoją wiarą? Również na to pytanie daje nam odpowiedź w swym liście Benedykt XVI: Wiara bowiem rośnie, gdy przeżywana jest jako doświadczenie otrzymanej miłości i kiedy jest przekazywana jako doświadczenie łaski i radości. Nie tylko inni ludzie potrzebują naszego świadectwa. Potrzebuje go w pewnym sensie również nasza wiara, aby mogła wzrastać.

Pamiętajcie, że nie musimy czekać do 11 października 2012, gdy rozpocznie się „Rok wiary”. Świadcami Jezusa możemy być już od dziś.

For lenge, lenge siden levde en kjent akrobat. Alle mennesker beundret de ekstraordinære ferdighetene hans. Ingen hadde noensinne sett han miste balansen eller falle ned.

Men det kom tøffe tider for sirkuset han jobbet i. Færre og færre kom for å se forestillingene. For å styrke det kunstneriske programmet, spurte direktøren ham om å henge linen han gikk på enda høyere – alt for å tiltrekke seg mer publikum til sirkusforestillingene.

I landsbyen hvor de arrangerte showet, var en bred og stor elv. Den hadde krystallklart vann, hvor man kunne se steinene på bunnen og fiskene som svømte. I sentrum av byen, nær markedet, var det en stor foss.

- Dra linen over fossen, foreslo direktøren. - Vi inviterer TV og folk som bor i området. De vil få se noe de har ikke sett før.

- Derfor vil jeg gjerne tilby dere noe enda mer uvanlig, noe jeg har aldri gjort før.

Alle undret seg på hva den nye attraksjonen kunne være.

- Du kan foreslå hva du vil, sa de.
- Du har vår fullstendige tillit.

- Jeg vil gå på linen og skyve en trillebår foran meg. Etter som dere alle tror og stoler på meg, vil jeg gjerne at en av dere sitter i trillebåren, slik at en av dere fra publikum blir med i showet.

Men ingen ville være med.

Alle ansatte i sirkuset trodde og håpet på at han kunne oppnå stor suksess.

Akrobaten var usikker og spurte kollegene sine om de var sikre på at han ikke ville falle ned.

De stolte på ham og svarte: - Ja, du lykkes, det er vi er sikre på!

Det risikable linedansshowet var virkelig en stor bragd. Hver dag kjøpte mange mennesker billetter på sirkusets billettkontor for å se denne usedvanlige forestillingen.

Etter en tid besluttet sirkusdirektøren å tiltrekke seg et enda større publikum og ønsket at akrobaten utarbeidet en helt nytt kunstnerisk program for å demonstrere ferdighetene sine.

Igjen hadde de sirkusansatte tro på ham og mente at han ville oppnå stor suksess.

Like før opptreden sin spurte han igjen sirkusvennene sine om de trodde på ham og evnene hans.

- Ja! svarte alle.

Han kom inn på linen som var strukket over en fossen, og begynte forestillingen til publikums store entusiasme.

Mor slutten av forestillingen gikk han ned og snakket med publikum.

- Dere har stor tro og tillit til meg, sa han.

- Selvfølgelig! svarte noen fra publikum.

Troens år begynner ikke samme dagen som det vanlige kalenderåret. Det begynner noen uker fra nå. Nøyaktig dato er 11. oktober, og det avsluttes den 24. november 2013. Pave Benedikt XVI kunngjorde det i sitt brev *Porta fidei*, som betyr «troens dør».

Den hellige far inviterer oss til å delta, ikke stå på sidelinjen. Vi skal ikke bare se på andre, men selv gå inn gjennom troens dør. «Troens dør» er alltid åpen for oss. Den fører oss inn i livet i felleskap med Gud og gir adgang til hans Kirke, sier pave Benedikt.

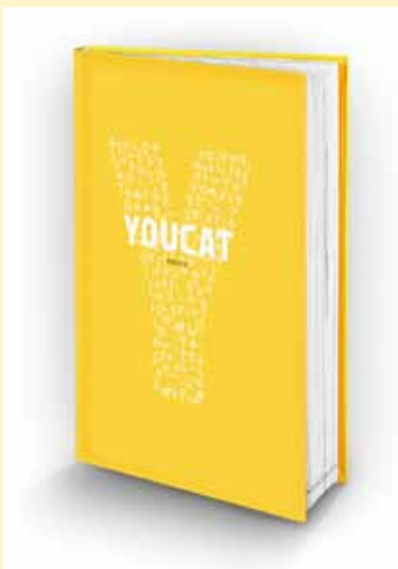
Hvorfor skal vi dele troen vår med andre? Han også gir svaret på dette i brevet sitt: Troen vokser når den leveres ut som en erfaring av kjærlighet som motas, og når den formidles som erfaring av nåde og lykke. Ikke bare andre folk trenger vitnesbyrdet vårt. Også vår egen tro trenger det for å vokse på en bestemt måte.

Dere må huske på at vi ikke trenger å vente til 11. oktober når troens år begynner. Vi kan være Jesu vitner i dag!

YOUCAT - Know. Share. Meet. Express.

>> Redakcja, na podstawie: www.youcat.org

To oparty na Katechizmie Kościoła Katolickiego (KKK) katechizm przygotowany specjalnie dla młodych ludzi, którzy chcą wiedzieć, w co wierzą.

YOUCAT jest przede wszystkim skrótem od słów **YOUth CATechism** (katechizm młodych), lecz istnieje wiele innych interpretacji tego skrótu, odnoszących się do samej książki, jak i wiary. **YOU** może odnosić się bezpośrednio do Ciebie, a **CAT** również dobrze może oznaczać „**CAT**echizm” co „**CATH**olic”. Poniżej kilka dodatkowych propozycji:
YOUr CATechism (Twój katechizm)
YOU CATHolic (Ty – katolik)
YOUth CATHolicism (katolicyzm młodych)

Układ i podział

YOUCAT został podzielony na cztery części: wiara, sakramenty, życie chrześcijańskie oraz modlitwa. W odróżnieniu od poprzednich katechizmów, jest on pełen cytatów, odniesień i wyjaśnień, które pomogą Ci lepiej zrozumieć nauczanie Kościoła.

Odnosniki i cytaty

Numery podawane na końcu tekstów objaśnień wskazują na pytania, które dotyczą pokrewnego zagadnienia w innym miejscu YOUCAT-u. Kiedy

skorzystasz z tych odniesień, zobaczysz, że wszystkie poruszane zagadnienia przenikają się wzajemnie, świadcząc o uniwersalności i bogactwie wiary katolickiej.

Na marginesach, oprócz cytatów z Pisma Świętego, znajdziesz również krótkie cytaty pochodzące z dzieł świętych Kościoła oraz innych znanych autorów, a także definicje trudniejszych pojęć.

Na końcu książki znajduje się indeks najważniejszych terminów wraz z odnośnikami do pytania, w którym występują. Jeśli szukasz wyjaśnienia jakiegoś konkretnego tematu, również znajdziesz go w indeksie, tak samo jak wszystkie użyte w tekście obce słowa oraz trudne pojęcia.

Logo

Głównym elementem graficznym logotypu jest litera **Y**, w którą wpisano małe krzyżyki autorstwa młodych ludzi, uczestników warsztatów YOU-CAT. Zadaniem każdego z uczestników było namalowanie swojego ulubionego krzyża, który stał się fragmentem powstałego kolażu.

Grafika

Cały YOUCAT ilustrowany jest prostymi, niewielkich rozmiarów postaciami, które ożywiają szatę graficzną i zachęcają do „kreatywnej” refleksji nad wiarą. Postacie te są częścią identyfikacji wizualnej YOUCAT-u. W prawym dolnym rogu znajduje się tzw. „flipbook”. Czy przekartkowaliście już szybko, żeby zobaczyć minikreskówkę?

www.youcat.org

to oficjalna strona internetowa YOUCAT-u, także w języku polskim, na której młodzi katolicy z całego świata spotykają się ze sobą i wymieniają się przemyśleniami na temat wiary.

Polskie tłumaczenie Katechizmu YOUCAT przygotowane zostało przez Edycję Świętego Pawła. Do kupienia na: www.edycja.pl

Norweska wersja Katechizmu dla młodych przygotowana została przez Wydawnictwo św. Olafa. Do kupienia wkrótce na: www.stolavforlag.no

Studiujcie Katechizm! To pragnienie mego serca!

(Ojciec Święty Benedykt XVI)

Schemat roku liturgicznego

188 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

189 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

190 Co to jest liturgia godzin?

191 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

192 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

193 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

194 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

195 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

196 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

197 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

198 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

199 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?

200 Jak często uczestniczyć w Eucharystii?